עין משפמ נר מצוה

ממ א מיי׳ פ״ו מהל׳ פרה

ב ב מיי׳ פ״ב מהל׳ שגגות

הלכה ח: בא ד מיי׳ פ״א מהל' מילה

הלכה יב סמג עשין כח טוש"ע י"ד סי רסו סעיף

ח": גב ה מייי שם הלכה טז סמג שם טוש"ע י"ד

סרי נשכ שבר ב גג ר ז מיי׳ פ״ב מהלי מ הלכה ג ה סמג טוש״ע י״ד סי׳ ו

סעיף ה ו:

רב נסים גאון

אף אנן נמי תנינא הכל

כשירין לקדש חוץ מחרש שוטה וקטן וכו׳. זו

שישארו ציצין המעכבין את

סמג עם ב... סי' רסב סעיף ב: "ר מיי' מ"ב מהל' מילה

הלכה ב סמג עשין רלב:

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת

טומטום שראה לובן ואודם מביאת מקדש וכ״ת משום דאיכא קרא

זכר ולא כתיב אדם ושמא י"ל דלית

הוי זכר ופעמים הוי נקבה: תימה לרבי דבפרק אלו

שישאון ציצין המעכבין את המילה הרי הוא ערל עדיין, ואם הוא כהן אסור לוכל בתרומה, כמו ששנינו במסי יבמות (דף טן הערל וכל הטמאין לא יאכלו בתרומה. והזכירו בתלמוד המחלוקת שהיתה בין ר' אליעזר ובין ר' עקיבא בתורת כהנים רי עקיבא בתוחת כהנים במה שכתוב (ויקרא כב) איש איש מזרע אהרן, ומה שכתוב (שם) תושב כהז ר' אליעזר גמר לערל -נזירה שוה לערל מפחח

א) זה לפרש את המשנה אלו

עקיבא אמר איש איש נות את הערל. סליק פרק רבי אליעזר

מוסף רש"י

הכל כשרים לקדש. כל הטהורים כשרים לקדש מי חטאת, אפילו אשה, אבל ערל וטמא לא רבי (יבמות עב:). לקדש. לתת מים על האפר סרס (יומא מג.) לערב זים חיים באתר חוואת עובריו מלוה ולא עשה מלוה הוא, דעדיין לא הגיע זמנו, ומודה את של ערב שבת בשבת. קסבור שהוא של שבת חה של ערב שבת היה אתמול חולה או אנוס ומילה שלא בומנה אינה דוחה את השבת בהואיל ווודר זמוה עד למחר (שם). ור' יהושע עד למחר (שם). ור' יהושע פוטר. דטעה בדבר מלוה ועשה מלוה פטור, וחע"ג דחילל שבת ועשה שלא כדת. מכל מקום מצות מילה קיים שנתחלף לו אתמול של שבת בע"ם ומלו בע"ם ועדיין לא נודט נוטוחו וחדור שוה מנותד של שבת הוא ואנו"ו עליה כפי מחשבתו, וגם עשה מצוה, אפילו הכי חייב משום דלא ניתנה שבת לידחות וסיפה ניתנה שבת .1356 לידחות אצל של שבת וטנ בדבר מצוה פטור ואפילו בדבר מצוה פטור ואפילו לא עשה מצוה לר' מאיר פטור (שם). ב' ימים של ר"ה ימול לי"ב. כינד, נולד נין שמשות של ערב שבת אינו הוא דבין השמשות ספק יום ספק לילה, ואם יום הוא נמנא שבת יום תשיעי ומילה שלא בומנה אינה דוחה לא שלא בומנה אינה דוחה לא שבת ולא יו"ט, ואם חלו שני ולצתו חמה. שהיה חולה ונתרפא

יתירא (כ) דדריש לה לטומטום דכתיב מזכר ועד נקבה תשלחו ואי למעוטי אנדרוגינוס גרידא לא ה"ל למיכתב אלא זכר לא היא דאי לא כתב אלא זכר א"כ ה"א אשה לא מחייב׳ בביאת מקדש מדכתיב

ליה לרב דר"ח דאיכא אמורא נמי דפליג עליה בבכורות וא"ת ומאי איצטריך רב למעוטי אנדרוגינוס והא איהו ס"ל בפרק הערל ביבמות (דף פג.) דאנדרוגינום ספיקא הוא ואינטריך קרא למעוטי ספק מיהו (ג) הא לא קשיא דה״א כשראה לובן ואודם כאחת יתחייב ממ"ג אבל הא מימה כיון דסבר רב אנדרוגינוס ספיקא הוא אמאי קאמר רב מזכר ועד נקבה זכר ודאי נקבה ודאית ואם הוא זכר ימעט אותו מזכר ואם הוא נקבה ימעט אותו מנקבה ומיהו י"ל דמשום טומטום נקטיה דפעמים

הזכר ולא מוממום ואנדרוגינום. מומיו ובכורות דף מב.) גבי בכור מלריך הזכר הזכרים למעוטי טומטום ואנדרוגינום משמע התם דמהזכר לחודיה לא הוה ממעט לה והכא ממעטין ליה מהזכר לחודיה: לוסתם ספרא רבי יהודה אמר רב נחמז (6) בר יצחק אף אנן נמי תנינא מאהכל כשרים לקדש חוץ מחש"ו רבי יהודה מכשיר בקמן ופוסל באשה ואנדרוגינום ש"מ ומאי שנא מילה משום דכתיב יהמול לכם כל זכר: מתני ים שהיו לו שני תינוקות אחד למול אחר השבת ואחד למול בשבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת חייב אחד למול בע"ש ואחד למול בשבת ושכח ומל את של ע"ש בשבת רבי אליעזר מחייב חמאת ∘ורבי יהושע פומר: גבו׳ רב הוגא מתני חייב רב יהודה מתני פמור רב הונא מתני חייב דתניא אמר ר"ש בן אלעזר לא נחלקו רבי "אלעזר ור' יהושע על מי שהיו לו ב' תינוקות אחד למול בשבת ואחד למול אחר השבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת שהוא חייב על מה נחלקו על מי שהיו לו ב' תינוקות א' למול בע"ש וא' למול בשבת ושכח ומל את של ע"ש בשבת שר' אליעזר מחייב חמאת ורבי יהושע פומר ושניהם לא למדוה אלא מעבודת כוכבים ר' אליעזר סבר

כעבודת כוכבים מה עבודת כוכבים אמר רחמנא לא תעביד וכי עביד מיחייב ה"ג לא שנא ורבי יהושע התם דלאו מצוה הכא מצוה רב יהודה מתני פמור דתניא א"ר מאיר ילא נחלקו ר"א ורבי יהושע על מי שהיו לו ב' תינוקות אחד למול בע"ש ואחד למול בשבת ושכח ומל את של ע"ש בשבת שהוא פמור על מה נחלקו על מי שהיו לו ב' תינוקות אחר למול אחר השבת וא' למול בשבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת שר"א מחייב חמאת ורבי יהושע יפומר ושניהם לא למדוה אלא מעבודת כוכבים ר"א סבר כעבודת כוכבים מה עבודת כוכבים אמר רחמנא לא תעביד וכי עביד מיחייב ה"ג לא שנא ור' יהושע התם לא מריד מצוה הכא מריד מצוה יתני ר' חייא אומר היה ר"מ לא נחלקו רבי יאלעזר ורבי יהושע על מי שהיו לו ב' תינוקות א' למול בע"ש וא' למול בשבת ושכח ומל את של ע"ש בשבת שהוא חייב על מה נחלקו על מי שהיו לו ב' תינוקות א' למול אחר השבת וא' למול בשבת ושכח ומל של אחר השבת בשבת "שר"א מחייב חמאת ור' יהושע פומר השתא רבי יהושע סיפא דלא קא עביד מצוה פומר רישא דקא עביד מצוה מחייב אמרי דבי ר' ינאי רישא כגון שקדם ומל של שבת בע"ש דלא ניתנה שבת לידחות סיפא ניתנה שבת לידחות א"ל רב אשי לרב כהנא רישא נמי ניתנה שבת לידחות לגבי תינוקות דעלמא להאי גברא מיהא לא אָיתיהיב: בֹ**ְתֹבִי'** ®דקמן נימול לשמנה לתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולי״ב לא פחות ולא יותר הא כיצד כדרכו לשמנה נולד לבין השמשות נימול למ' ביה"ש של עִ"ש נימול לעשרה יו"ם לאחר השבת נימול לאחד עשר ב' ימים של ר"ה נימול לשנים עשר קמן החולה אין מוהלין אותו עד שיבריא: **גמ'** ®אמר שמואל החלצתו חמה נותנין לו כל ז' להברותו איבעיא להו מי בעינן מעת לעת ת"ש דתני °לודא יום הבראתו כיום הולדו מאי לאו מה יום הולדו לא בעינן מעת לעת אף יום הבראתו לא בעינן מעת לעת לא עדיף יום הבראתו מיום הולדו דאילו יום הולדו לא בעינן מעת לעת ואילו יום הבראתו בעינן מעת לעת: בתני סיאלו הן ציצין המעכבין את המילה בשר החופה את רוב העשרה ואינו אוכל בתרומה יואם היה בעל בשר מתקנו מפני מראית העין

הולדו דקתני למיתב ליה ז' מיהו עדיף יום הבראתו מהא דבעינן מעת לעת ומהא ליכא למשמע מידי: בותבר' לילין. רלועות של בשר שנשארו מן הערלה: עטרה. היא שפה גבוה המקפת את הגיד קביב וממנה משפע ויורד לראשו: ואינו אוכל בסרומה. אם כהן הוא דילפינן ביבמות (ד' ע.) שערל אסור בתרומה: ואם היה בעל בשר. שהיה שמן ונראה בשר שלמעלה מערלתו לאחר שניטלה ערלה כולה כאילו אותו בשר חוזר וחופה את הגיד: מחקנו. ומשפע באיומל מאותו עובי: מפני מראים העין. שלא יהא נראה כערל:

ונסתללה ועשתלפה ממנו חמה (יבפות שא.). יום הבראתו כיום הולדו. לריך להממין שמונה ימים (יבפות שא.). מאי לאו. הכי קאמר מה יום הולדו כו' (שש. עדיף יום הבראתו. והא דמני לודאה יום הכראמו כיום הולדו, הא אמי לאשמעיע שלריך להממין עד ום שמיני (שם). ציצין: מסיכות בסך, כל למכתת התילה הסלכתה (יבחוד m: d) שלה מתך כל העולה (שם עיא.). עטרה. שורה גבוהה שסנים כל היו ממנה שסנים כל היו ממנה הולך ומשפע מעלה ולמטה (שם מו:).

והא סתם ספרא הוא דבתורת כהנים תניא להי וסתם ספרא רבי יהודה ש: לקדש. מי חטאת לתת אפר על המים: מכשיר בקטן ופוסל בחשה. טעמיה מפרש בקדר יומה בפ"ג": ובחנדרוגינום. שמע מינה דרבי יהודה כאשה משוי ליה: כל זכר. ריבויא הוא:

מתנר' ושכח ומל את של אחר

השבת בשבת חייב. דטעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה הוא ועבד ליה חבורה שלא לצורך ובהא אפילו רבי יהושע מודה: אחד למול בשבת ואחד למול בע"ש ושכח ומל את של ע"ש בשבת ר"ח מחייב חטחת. דמילה שלא בזמנה אינה דוחה שבת. ואנו"ג דטעה בדבר מלוה שהיה טרוד באותו של שבת ומתוך כך טעה בזה ואף בזה עשה מנוה שהרי ראוי הוא למול אלא שאינו דוחה שבת ס"ל לר"א טעה בדבר מלוה ועשה מלוה שיש בה חיוב חטאת חייב. ורבי יהושע פוטר דם"ל טעה בדבר מלוה ועשה מלוה פטור: גבו' רב הונה מתני. במתניתין ברישא חייב לדברי הכל כדתנינו לה אנן: ורב יהודה מתני ברישת פטור. דמוקי לה בשכח ומל את של ע"ש בשבת ופלוגתא היא בשל אחר השבת בשבת: שבות מייב דחנו"ו דנוריד במלוה וטעה בה כיון דלאו מלוה שעדיין לא הגיע זמנו למול חייב: אלא מע"ו. שהוקשו כל חטאות שבתורה לחטחת ע"ום דכתיב תורה אחת יהיה לכם וגו' בפרשת שלח לד אנשים ש גבי קרבן ע"ו: ור' יהושע התם. עובד עבודת כוכבים לא עשה מלוה: ה"ג רב יהודה מתני פטור דתניה המר כ"מ לה נחלהו כ"ה ורבי יהושע על שהיו לו שני חינוקות חחד למול ע"ש כו": ה"ג ורבי יהושע התם לה טריד במצוה הכה טריד במצוה. טרוד להתעסק במלוה גמורה שהרי אחד מהם זמנו היום וטרוד לבו למהר ולעשות ומתוך טרדו טעה ומל את זה שחין בו מצוה כלל: ושכח ומל של ע"ש בשבת שהוא חייב. לקמיה מתרץ לה: דלא ניסנה שבם לידחום. שאיו לו תינוק שיהא זמנו היום הלכך לא היה טרוד היום במלוה שלא היה מוטל עליו כלום לעשות ולא היה לו לטעות: מתבר' נולד בין השמשות נימול לט'. שהרי ליום שמיני של מחר הוא נימול ושמא בין השמשות יום הוא ונימול לט': היה היום ע"ש. ח"ח למולו בשבת הבאה דשמא ט' הוא והויא ליה מילה שלא בזמנה ואינה דוחה שבת ולריך להמתין עד לחחר השבת שהוא עשירי: חל יו"ט להיות אחר השבת. אין מילה שלא בומנה דוחה אותו וניתול לי"א: בבז' חללחו המה. נשלף ממנו החולי וילא מגופו: דמני לודא. שם חכם: יום הבראמו כיום הולדו. ממתינין לו כיום הולדו: מאי לאו. יום הולדו דווקא קאמר דלח בעינן מעת לעת: לח. כיום

בי השכב אין בהקופות. ידועים וזה אינו מהם, וכך רב הונא הילכתא כוותיה דשכיח גבי ריש גלותא, וגרסינן הילכתא כוותין או הילכתא כוותייכו וכר. מתניתין קטן נימול לשמונה לתשעה כר?, קטן חולה אין מלין אותו עד שיבריא. אמר שמואל חלצתו חמה נותנין לו כל ז׳ להברותו. והלכתא כשמואל דיהבינז ליה מאחר שחלצתו חמה שבעת ימים מעת לעת להברותו. וזה מפורש ביבמות בפרק הערל מאים בתחילתו. מתני׳ ואלו הן ציצין המעכבין את המילה.

ל) [עירובין לו: וש"כ], (ג) יומא מג. יבמות עב: ערכיו נ. פרה פ"ה מ"ד, ג) פסחים עב. כריחות יט:, ד) [5"ל אליעזר], ה) פסחים עב. ע"ש, ו) ול"ל אליעורן, ז) ויבמות לד.], ח) ערכין ח:, ע) יבמות עא., י) ג"ו שם:, כ) יבמות מו: עא:, () [בחוקתי פרשה מו: עא:, () [בחוקתי פרשה מו: עא:, ל) [בחוקתי פרשה ג], מ) [סנהדרין פו.], ל) [דף מג.], מ) [לעיל סט.],

תורה אור השלם ו זאת בריתי אשר תשמרו ז האור ביני וביניקם ובין זרְעְרְּ אַדְעָרִיךּ הִמּוֹל לְכָם כָּל זָכָר: בראשית יז י

ע) [במלבר טו],

הגהות הב״ח

(מ) גמ' וסתם ספרא ר דף מו: (3) תום' ד"ה הזכר יתירא למעוטי לה לטומטום: (ג) בא"ד ספיהא הוא וכי איצטריך: הוא וכי איצטריך:

גליון הש"ם

מתנני' ור' יהושע פומר. עי' מנחות דף סד ע"א תד"ה ואפי' נתכפר:

רבינו חננאל

ומסקינן בה ומאי שנא גבי מילה, דכתיב המול לכם כל זכר, כל לרבות. ויש מי שאומר הילכתא כרבנן שאומר הייכתא כרבנן דאמרי ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליו את השבת, ואין הלכה כר' יהודה. ומדחזינן רב חסדא דריש לטעמיה דר' יהודה ש"מ לטעמיה דדי יהודה שים הילכתא כוותיה. מתניתין מי שהיו לו ב' תינוקות והיו לו ב' תינוקות למול אחר השבת למול בשבת, ושכח ואחד ומל את שלאחר השבת בשבת חייב וכו׳. רב הונא מתני חייב, ורב יהודה מתני פטור. פי׳ רב הונא מתני חייב דמוקים ליה למתניתין דאמר ר"ש לא נחלקו ר' אלעזר ור' יהושע נולקור אלפון ודי הושע על מי שהיו לו 16) דקיי״ל סתם משנה ר' מאיר ובהא תנא דבי ר' חייא פליגי עליה. ורב הונא דמוקים לה כר' שמעון כוותיה עבדינן. וחלוקת ר' אליעזר ור' יהושע דברים ברורין הן, (שנים) ושניהם מע״ז למדוה דהא איתקשא כל . התורה כולה לע"ז, אליעזר סביר כע״ז מה ע״ז אמרה חורה לא חטרוד ואח תורה בשבת המחלל השבת בשגגה מ״מ חייב חטאת. ור׳ יהושע סבר התם לגבי ע"ז לא נתכוין לקיים מצוה, הכא בשבת נתכוין לקיים מצות מילה לפיכך . פטור הוא. והילכתא כר יהושע וכדמתני ר' שמעוז. אחד למול ערב שבת ואחד למול בשבת ושכח ומל את של שבת בע״ש ואת של ע״ש בשבת שפטור, כי מ״מ מצוה עשה ואע״פ שמל בט׳. אבל בזמן ששכח ומל את של אחר השבת בשבת מיון שלא עשה מצוה כי בז' מלו אפילו ר' יהושע מודה שחייב חטאת וכן הלכה. וכל היכא דפליג[י] ר' אליעזר ור' יהושע הלכה

ל) ונראה לעין דחסר פה כמה חיבות וכנ"ל על מי שהיו לו שני חינוקות אחד למול בשבת ואחד למול אחר השבת ושכח ומל של אחר השבת בשבת שהוא חייב וכו' ורב יהודה מתני פטור דתניא אמר ר"מ וכו' ומהדר לאוהמי מתני' כר"מ משום דהיי"ל דסתם משנה ר"מ וכו'ו.